

gegooid naar het stadsbestuur, maar die mensen hebben uiteindelijk ook nog wel wat anders te doen dan naar het theater te gaan. Ik geloof echt wel dat ze er zich van bewust zijn dat er iets moet veranderen.”

Budgettair is de schouwburg meer afhankelijk van de stad dan van het rijk. Vindt u dat een goede situatie?

“Ik kan niet zeggen dat ik dat een goede situatie vind. Ik vind alvast vreemd dat de drie officiële schouwburgen een ander statuut hebben. Dezelfde normen worden gesteld, maar er wordt niet met dezelfde meter gemeten. Ik vind vooral dat de eigen inkomsten van die schouwburgen moeten stijgen, omdat die direct gekoppeld zijn aan de belangstelling van het publiek. Dat is een zeer commercieel-artistieke vorm van denken, maar als er geen publiek is, is er geen theater, want het geld komt uiteindelijk van de gemeenschap. Als je inkomsten zo klein zijn dat je bewijst dat de mensen die er hun belastinggeld voor afgedragen hebben je theater niet willen zien, dan is er iets heel erg fout.”

Hoeveel procent eigen inkomsten vindt u dan noodzakelijk?

“Als ik nu zie dat het maar een tiende is, dat kan niet. Daar zijn nog de inkomsten bijgerekend van de *Revue* en de *Vogelenmarkt*, wat de zaken nog meer scheeftrekt.”

Vluchten kan niet meer

Wat uw benoeming betreft, hebt u zich nu spontaan aangeboden of bent u aangezocht?

“Zeker niet spontaan, want ik zag dat eerlijk gezegd niet zo goed zitten. Ik ben in TIL heel happy met wat ik doe. Ik had mijn ontslag genomen in de KVS vóór ik mijn kandidatuur gesteld had, want ik wou daar weg. Maar toen ben ik door een aantal mensen aangesproken. Ik heb gezegd dat ik in geen geval in de steek kon laten wat ik gedurende 16 jaar opgebouwd had. En ik wou ook geen programmatie overnemen in de KNS. Men heeft me geantwoord dit in mijn kandidatuurstelling te vermelden, wat ik ook gedaan heb. Men heeft dat tot mijn grote verbazing aanvaard. Toen kon het voor mij. Ik ben echter helemaal niet van plan in KNS te gaan regisseren of spelen. Het gezelschap heeft op dit moment nood aan een directeur die er buiten staat, die kan observeren en de evolutie nauwlettend kan volgen.”

In het begin van het gesprek zei u dat één van de grote kwalen de politisering is. De indruk heerst dat u de kandidaat van een politieke zuil was.

“Ik behoor tot geen enkele politieke partij.”

Maar er was wel een uitgesproken politieke steun van de SP-fractie.

“Voor zover ik weet hebben in de gemeenteraad alle liberalen, CVP-ers en SP-ers voor mij gestemd. Ik ben benoemd met 35 stemmen op 42 aanwezigen. Alleen Vlaams Blok en Agalev hebben tegengestemd.”

In de pers stond wel duidelijk dat u de kandidaat van de burgemeester was.

“De burgemeester is ook schepen van cultuur en ik denk dat iedereen wel een voorkeur voor een bepaalde kandidaat had. Als de burgemeester vond dat ik directeur moest worden, tegen alle anderen in, dan was ik toch niet benoemd? Ik vind het zo gek dat daar heibel om geweest is. Want dat wou ik toch wel even stellen: hoe komt het dat Nand Buyl voor 9 jaar benoemd werd in Brussel zonder dat zelfs de functie vacant verklaard werd? Dat niemand zich daar aan gestoord heeft, dat vind ik vreemd.”

Vreemd is toch ook dat De Morgen campagne voerde voor u?

“Dat kan je stellen, maar dat zou een schepencollege of gemeenteraad niet mogen beïnvloeden. Integendeel. De burgemeester was heel kwaad om dat artikel. Als hij mij benoemd wou zien, was dat wel het slechtste wat kon gebeuren. Dat moest direct alle niet-socialisten in het harnas jagen.”

U bent nu 59 jaar en over 6 jaar pensioengerechtigd. Wat denkt u in die tijd te realiseren?

“Ik hoop dat dan al die gesprekken over de problemen van de KNS niet meer nodig zijn. Er is niemand die op dit ogenblik tegen mij zegt: ‘Wat fijn dat je die job mag doen’, maar wel: ‘Ik wens je goede moed, amai’ of – dat vond ik heel plezierig – ‘Vluchten kan niet meer’. Er zit dus een zware erfenis aan vast en ik hoop dat ik die, zij het dan gedeeltelijk, kan wegwerken. Het zal niet makkelijk zijn.”

In een interview in Vrouw en Theater (Dramatisch Akkoord, 1978-79) zei u dat weggaan uit de KVS gelijk zou staan met desertie t.o.v. het publiek. Nu hebt u het toch gedaan.

“Ja, dat dacht ik toen nog. Maar het is vrij duidelijk. Iedereen in KVS dacht dat de directie zou

veranderen. Toen bekend werd dat die directie met 9 jaar verlengd werd – dat heeft het gezelschap uit de krant moeten vernemen! – was het alsof we een klap op onze kop kregen. Toen heb ik besloten weg te gaan. Het had echt geen zin meer.”

“Na de laatste voorstelling die ik in KVS gespeeld heb, hebben we champagne gedronken, met de collega’s, heel prettig. Ik ben daar dertig jaar geweest en heb er toch wel wat fijne dingen gedaan. Van de raad van beheer of van de directie geen handdruk, geen felicitatie, geen bloemetje, niks. Dan vind ik dat er toch iets heel erg mis is met het deontologische niveau van onze theaters. Ik bedoel: dat doe je niet voor de persoon die weggaat, maar gewoon voor het gezicht van je theater. Dat hoort zo onder mensen met een heel klein beetje beschaving.”

Marianne Van Kerkhoven & Theo Van Rompay

Op 8 april 1986 maakte Ivonne Lex haar seizoenplanning bekend:

KNS-PROGRAMMA 1986-1987

DE FEEKS WORDT GETEMD; William Shakespeare; regie: Karl Vibach
DE VLIEGEN; Jean-Paul Sartre; regie: Leo Madder
DE REISGIDS; Botho Strauss; (produktie N.T.-Gent)
GOD SCHEPT DE DAG; Moss Hart en George S. Kaufman; regie: nog te bepalen
OP ZOEK NAAR JEZELF; Luigi Pirandello; regie: Jean-Pierre Bouvier
GHETTO; Joshua Sobol; regie: nog te bepalen
IL SINDACO DEL RIONE SANITA; Eduardo de Filippo; regie: Françoise Petit
DE SCHULDVRAAG; Roger van Ransbeek; regie: Martin van Zundert
HET GROTE DANSFEEST; co-productie Jeugd en Dans
KASIMIR EN KAROLINE; Odön von Horvath; regie: nog te bepalen
HERWIG HENSEN-PROGRAMMA i.s.m. Hoger Instituut voor Dramatische Kunst
Herneming: Na het Mirakel; William Gibson; regie: Martin van Zundert